

ХІІ, градътъ, защото се намиралъ на страната на благодарителѣтъ си Лещински, много истеглилъ отъ шведитѣ. Отъ Л. Карлъ Лещински разпрострилъ манифести въ 1707 да иска покорностъ отъ цѣла Полша. Въ сжщата година пълковникъ Шулецъ съ една сбирщина отъ нѣмци и други нападнхлъ града, обралъ го и го запалилъ. Въ 1733, слѣдъ смъртъта на Августа ІІ, пристигнхлъ тутакси тамъ тайно отъ Франция кралъ Станиславъ, заедно съ единъ французинъ Дандло. Тамъ го чакалъ младий маркграфъ Монти и неговий учителъ, и така всичкѣ прѣдрѣшени трѣгнхли за Варшава. Въ Л., въ царуването на Сигизмунда ІІІ и Владислава ІV живѣлъ полскій жена-поетъ Ана Мемората, родомъ отъ Чехия. Тя оставила много стихотворения на латински езикъ, и подписвала се всѣкога Anna Memorata, virgo Polona.

Лещински (Станиславъ). Полски кралъ, роденъ въ Львовъ, въ 1662 год., синъ на Рафаила Л., бѣлцки воевода и великъ съкровищникъ на кралството. Л. въ младостта си занимавалъ много важни длѣжности; на 25-годишна възраст билъ посланникъ въ Цариградъ, а на 27-годишна възраст познански воевода. Когато избухнхла войната между Карла ХІІ, шведски кралъ, и Полша, той билъ испратенъ отъ Варшавското събрание съ послание при Карла, и се аресалъ на тоя монархъ. Карлъ като съборилъ полския кралъ Августа отъ прѣстола, полското събрание избрало по неговото желание за кралъ Л. (1704). Управлението на новия кралъ отивало добръ, когато Л. се увѣхлъ въ Карловитѣ бѣдствия въ Русия;

Августъ ІІ се завърнхлъ отъ Саксония; и Л. добилъ въ Швеция управлението на една областъ, което билъ принуденъ да остави въ 1719 слѣдъ Карловата смъртъ. Лишенъ отъ наследственитѣ си имоти, той поискалъ прибѣжище въ Франция отъ Регента, който му позволилъ да прѣбивава въ Алзасъ и му отредилъ една пенсия. Л. се настанилъ да живѣе въ Висембургъ. Въ 1725, дъщеря му, Мария Л., се оженила за Луи ХV, французски кралъ. Августъ ІІ като умрѣлъ въ 1733, Л. билъ повиканъ пакъ на прѣстола отъ една полска партия; ала Русия се въспротивила на избора му и отправила една войска срещу Варшава; Л. се оттеглилъ въ Данцигъ, одържалъ една обсада срещу руситѣ, и принудилъ се да се върне въ Франция. По Вѣнския договоръ, 1738, той се отказалъ отъ Полша, като сжщеврѣменно задържалъ титлата кралъ, и добилъ отъ Австрия върховната властъ до животъ на барското и лоренското дукства, които, слѣдъ смъртъта му, трѣбало да минхтъ въ владѣние на Франция. Л. залѣгалъ за благоденствието на новитѣ си подданници, украсилъ Нанси и Люневилъ, основалъ училища, болници, една библиотека, едно кралско дружество на наукитѣ и на книжнината, съ академически конкурси. Това дружество му дало прѣзѣме *Благотворителъ*, което Европа му потвърдила. Отъ Л. има разни кратки съчинения по философията, политиката и нравствеността; послѣдното французско издание отъ тѣхъ е отъ 1825, подъ заглавие *Oeuvres choisies de Stanislas, roi de Pologne, duc de Lorraine et de Bar.*